CREXENT NERVIOSISME A LA CAPITAL DEL REGNE.

Opinió | 09-12-2014 | 19:16

Quan el CIS va lliurar la seva darrera enquesta al govern espanyol es varen disparar totes les alarmes. El PP tenia una expectativa de vot directe inferior no tan sols al partit socialista, sinó també a Podemos. La cuina de l'organisme públic ho va arreglar una mica, tot capgirant el resultat final estimat en favor del partit popular. Però, menys enllà de l'enginyeria contable aplicada pels obedients noiets del CIS, l'esverament va inundar tota La Moncloa.

El pèssim registre electoral del PP posava en dubte l'estratègia definida pel conseller àulic de Rajoy, Pedro Arriola, marit de la singular diputada malaguenya que "vice"presideix el Congrés de Diputats, Celia Villalobos.

Tot es fiava a una recuperació econòmica que s'hauria d'intensificar l'any vinent, i sobretot fer-se perceptible per les butxaques dels soferts ciutadans de peu que han petit la crisi molt més que les grans empreses tant beneficiades per les disposicions del govern popular. Els treballadors, les classes mitjanes, els autònoms i les petites empreses que no gaudeixen de la línia directa que els directius de les companyies de l' Ibex tenen amb Rajoy, estan ben lluny de percebre el final del patiment que els ha comportat la crisi.

Per a traslladar als ciutadans la percepció de la fi de la recessió, Montoro havia dissenyat una reforma fiscal peculiar, amb una mesura clarament electoralista: a partir del mes de gener les retencions a compte de l' IRPF disminuiran notablement, amb l'efecte d'un guany perceptible a les nòmines de molts assalariats. El ministre d'hisenda s'encarregarà de recordar que l'augment net dels sous és un "generós" obsequi de l'executiu popular. Tant s'hi val que un any i mig després a l'hora de presentar la declaració de l' impost, la gent se n?adoni que ha de pagar si fa o no fa el mateix, aleshores les eleccions ja hauran passat!

L'engany fiscal havia de contribuir a animar el consum i per tant a incrementar el creixement de l'economia. Tot plegat al servei del discurs oficial: gràcies al PP, s'ha sortit de la crisi...Lamentablement els conservadors han obviat en el seu full de ruta als milions d'aturats, més de la meitat dels quals ja no gaudiran de cap subsidi públic. I tampoc tenen en compte la situació d'ofec en que han deixat a les polítiques socials. Les Autonomies, que són les competents en

matèria de sanitat, de serveis socials i dependència i d'educació, estan sotmeses a una més que barroera operació d'escanyament per part de la hisenda espanyola. Un cinisme antisocial que qualifica perfectament les mancances ètiques del PP.

Però els ciutadans que són prou savis, han descobert el joc brut de Rajoy. I aquest ara es troba perdut, sense altres receptes per recuperar terreny polític que els dictats aznarians: gir cap a la dreta, utilització de l'anticatalanisme com a arma electoral i tancament de files. Aquestes darreres setmanes hem assistit a l'expulsió de TVE de destacats professionals massa independents que han estat substituïts pel bunker mediàtic. Una mostra del seu tomb autoritari.

Tot plegat fa un tuf semblant a aquells darrers mesos de José Maria Aznar: el PP sol i contra tothom.

A twitter: @peremaciasiarau

Autor: Pere Macias i Arau/GN